

Čís. 667.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 16. prosince 1919,

jímž se provádí zákon ze dne 17. října 1919,
č. 572 Sb. z. a n., o zvláštní dávce z vína
v lahvích.

Na základě § 21 zákona ze dne 17. října 1919,
č. 572 Sb. z. a n., se nařizuje:

K § 1 zák.

§ 1.

Nečiní se rozdíl, zdali jde o víno z hroznů
nebo o víno ovocné, nebo o víno umělé, nebo o víno
šumivé; dávka se řídí výhradně dle ceny, takže
ku příkladu prodává-li se 0.25 litrová láhev za
4 K (t. j. víno, jehož cena při 0.7 litru by činila
více než 10 K), vypadá dávka částkou 1 K.

K § 2 zák.

§ 2.

Posuzovati přiměřenost ceny povolán jest
finanční úřad, který jest pověřen bezprostředním
důchodkovým dozorem (dozorčí úřad § 26) a jehož
příslušnost se řídí dle místa, kde se víno nalézá.

Nedojde-li mezi dozorčím úřadem a stranou
k dohodě o ceně vína, vyhotoví tento úřad o tom
zápis, obsahující přesné udání druhu vína, jeho
původu a množství, dále jakou dávku z něho strana
zapravila nebo zapraviti chce, a jakou finanční
úřad požaduje, konečně odůvodnění obojího sta-
noviska a předloží zápis nadřízenému finančnímu
úřadu I. stolice.

§ 3.

Finanční úřad I. stolice požádá, pokud se sto-
tožňuje se stanoviskem, které zaujal dozorčí úřad,
politický úřad I. stolice, v jehož obvodu víno se
nalézá, by o ceně rozhodl.

Úřad tento může si dle potřeby vyžádati,
dříve než učiní svoje rozhodnutí, dobrozdání ně-
kterého státního výzkumného ústavu.

Politický úřad rozhodne o ceně s konečnou
platností a vyrozumí o tom jak finanční úřad, tak
stranu.

Finanční úřad vyměří, pokud je tímto roz-
hodnutím vyšší požadavek úřadu finančního uznán
správným, příslušnou dávku. Je-li cena, kterou
udala strana, nižší o více než jednu pětinu, měřeno
z ceny politickým úřadem stanovené, může fi-
nanční úřad zavést důchodkové trestní řízení.

§ 4.

Stejný postup zachová se i tenkrát, když
finanční úřad dozorčímu úřadu (§ 26) nadřízený,
pozastaví cenu, kterou strana přiznala.

V případech naléhavých může dozorčí úřad
vyžádati si přímo rozhodnutí politického úřadu.

§ 5.

Poříditi vzorek sporného vína jest zapotřebí
jen tenkrát, když nelze druh a jakost vína prů-
během jednání se stranou dostatečně zjistiti; děje
se tak prozatím na útraty strany a jen v takovém
množství, aby druh a jakost mohly býti posou-
zeny.

Vzorky tyto předloží úřad, jenž vzorky po-
řídil, přímo politickému úřadu, jakmile k tomu
obdrží poukaz od finančního úřadu I. stolice; po-
ukazu není třeba v případě § 4, odst. 2.

§ 6.

Až do nálezů finančního úřadu I. stolice jest
strana k úřednímu vyzvání povinna spornou
dávku zajistiti složením příslušné částky buď
v hotovosti nebo v berních známkách u berního
úřadu nebo u jiné státní pokladny. Nevyhovi-li
strana tomuto vyzvání, může dozorčí úřad dáti
víno pod úřední závěru.

K § 6, č. 1 zák.

§ 7.

V místnostech, ve kterých se prodává víno
v otevřených lahvích s nárokem na osvobození
od dávky, nesmí býti víno téhož druhu prodáváno
hostům též v lahvích zavřených; na prodej přes
ulici omezení toto se nevztahuje.

Prodává-li se víno hostům, zvláště víno při-
pravené, ve společných nádobách, větších než
1/4 litru a otevřených (bowle), a bylo-li k tomu
použito vína, jehož cena za 0.7 litru obnáší více
než 10 K, musí býti použito vína lahvového, ber-
ními známkami náležitě opatřeného a hostem zvlá-
ště objednaného; spolu s nápojem musí býti hostu
předloženy i láhve opatřené berními známkami
při tom použitými. Láhve tyto i se známkami ne-
smí býti odstraněny dříve, dokud nápoj nebyl
spotřebován.

K § 6, č. 2 zák.

§ 8.

Osvobození od dávky platí pro obchodní
vzorky, které jsou určeny a též způsobily k do-
pravě poštou listovní jako vzorek, dále pro
vzorky úřední.

K § 6, č. 3 zák.

§ 9.

Právo na vývoz lahvového vína do ciziny
s nárokem na osvobození od dávky mají po-
nikatelé svobodných skladišť (§ 8 zák.) vůbec
a dále obchodníci s vínem ve velkém, kteří se
pravidelně zabývají školením a pěstováním vína
lahvového a k písemné žádosti obdrželi pro pří-
slušný kalendářní rok povolení finančního úřadu
I. stolice.

Finanční úřad může žádané povolení odepřít,
když se žadatel dopustil během uplynulého roku
těžkého důchodkového přestupku.

V ostatním platí o vývozu vína a o náhradě za úřední projednání vývozu tytéž předpisy, jaké jsou stanoveny pro vývoz vína ze svobodného skladiště v §§ 14 a 18.

K § 6, č. 4 zák.

§ 10.

Za víno léčebné považuje se jen ono víno, jež bylo ministerstvem vnitra po rozumu čl. I. vykonávacího nařízení ze dne 27. listopadu 1907, č. 256 ř. z., k zákonu ze dne 12. dubna 1907, č. 210 ř. z., o obchodu s vínem za takové prohlášeno a které jest jako takové na láhvi označeno.

K § 7 zák.

§ 11.

Berní známky zhotoveny jsou z papírového proužku, představujícího dvě ramena kolmo k sobě postavená dle obrazce na příl. č. 1.

Příl.
č. 1.

Berní známky znějí na dávky od 1 až do 10 K a lze je koupiti za hotové u veškerých berních úřadů, v Praze u důchodkového úřadu a kromě toho v Bratislavě, Brně a Opavě u finančních zemských pokladen a konečně i u jiných státních pokladen, které finanční úřad I. stol. dle potřeby určí. Proti náhradě porta lze též objednatí berní známky poštou a zapraviti za ně příslušný obnos předem složným lístkem poštovního šekového úřadu, znějícím na účet dotyčné pokladny, neb červeným složným lístkem, určeným k zapravování daní vůbec, neb poštovní poukázkou; na rubu složního lístku neb na ústřížku poštovní poukázky buď přesně udán druh a počet objednaných známek.

Kdo po živnostensku vyrábí nebo prodává víno v lahvích (§ 14 zák.) a berní známky častěji neb ve větším množství nakupuje, a zvláště každý podnikatel svobodného skladiště (§ 8 zák., § 14 vyk. nař.), jest povinen berní známky odebíratí od onoho úřadu, který jest dle místa, kde se víno ukládá, příslušným. V tomto případě kupují se známky na odběrní knížky dle vzorce č. 2, které si musí živnostník u úřadu prodejem berních známek pověřeného za úředně stanovenou cenu opatřiti a při každém odběru k záznamu předložiti.

Vzorec
č. 2.

§ 12.

Berní známky nalepují se na láhve tím způsobem, že se přelepí delší rameno známky souměrně přes zátku i zámyčku (kapsli) láhve a kratší rameno kolem hrdla přes rameno delší. aby hlavička vyznačující výši dávky zůstala na láhvi viditelnou.

Dávka z jednotlivých lahví může býti zapravena i několika berními známkami; nalepení těchto berních známek musí býti tak uspořádáno, aby všechny hlavičky zůstaly aspoň z větší části viditelnými.

Ve veřejných místnostech musí býti láhve podávány uzavřené, aby se host mohl přesvědčiti o neporušenosti uzavěru obchodního do-

avatele neb výrobce i o neporušenosti a právním obnosu nalepených berních známek; otevření láhve smí se dle toho díti teprve bezprostředně před spotřebou, při čemž musí býti berní známky přetřeny a tím zničeny.

§ 13.

Výměnu úplně neporušených, ještě neupotřeбенých berních známek za známky, které znějí na jiné částky, povolí k žádosti strany finanční úřad I. stol.

Dále je finanční úřad I. stol. oprávněn povolití těm, kdož po živnostensku vyrábějí neb prodávají lahvové víno, náhradu za již upotřeбенé berní známky vydáním nových berních známek za takové láhve, jichž obsah se zkazil neb vytekl neb které nejsou prodejny pro zkaženou úpravu. Toto povolení se dává toliko pro množství nejméně 20 lahví najednou a když byly uvedené okolnosti věrohodně prokázány. Zničení starých známek musí se vykonati za úředního dozoru.

Ministerstvu financí jest vyhrazeno rozhodovati o žádostech za výměnu zkažených, ještě neupotřeбенých berních známek.

Žadatel jest povinen nahraditi výlohy úředním šetřením vzniklé a zapraviti za každou k výměně předloženou známku, bez ohledu, zdáli je porušena, náhradní poplatek 10 h.

K § 8 zák.

§ 14.

Svobodné skladiště povoluje se obchodníkům vínem ve velkém.

Toto skladiště, pozůstávající z místností neb i jen ze skříní, musí býti buď pod úřední spoluzávěrou neb pod stálým důchodkovým dozorem; povolení uděluje v prvním případě finanční úřad I. stolice, v druhém případě ministerstvo financí.

Při úřední spoluzávěře jest podnikatel povinen zaplatiti za každou osobu a za každé zakročení finančního orgánu náhradu v obnosu 5 K za každou načatou hodinu, po kterou úřední výkon ve svobodném skladišti trvá; při stálém důchodkovém dozoru určí ministerstvo financí paušálně náhradu, při čemž se za základ vezme náklad vypadající na služební požitky finančních orgánů, jichž je k důchodkovému dozoru zapotřebí.

Také je možno spojití stálý důchodkový dozor s úřední spoluzávěrou.

Povolení k provozování svobodného skladiště uděluje se na dobu neurčitou, jest vázáno na osobu neb firmu podnikatele a může býti odvoláno, byl-li v podniku spáchán těžký důchodkový přestupek.

§ 15.

Víno ve svobodném skladišti uložené ručí za dávku na něm vázající.

§ 16.

Podnikatel svobodného skladiště jest povinen konati podrobné zápisy o příjmu a vydání vína, ve svobodném skladišti uloženého, takovým způsobem, aby odečtením vydání od příjmů mohl býti kdykoliv zjištěn stav zásob.

Zápisy tyto musí obsahovati:

1. den, kdy víno bylo do svobodného skladiště dopraveno, s vyznačením druhu, množství a ceny dle velikosti a počtu lahví,

2. kdy, v jakém množství a druhu a v jaké ceně dle velikosti a počtu lahví víno ze svobodného skladiště bylo vydáno a jakými berními známkami opatřeno, a

3. udání jména a bydliště odběratele a místa, do kterého se víno zasílá.

Zápisy musí býti vykonány současně s výkonem, který je předmětem zápisu, nebo bezprostředně po něm.

Shledá-li se, že jest zásoba vína dle skutečného stavu menší, než by měla býti dle uzávěrky zápisů, předepíše finanční úřad I. stol. podnikateli svobodného skladiště zvláštní dávku, která na zjištěný schodek vypadá. Nelze-li na základě zápisů neb úředním šetřením cenu scházejícího vína zjištit, vezme se za základ průměrná cena z nejvyšší třetiny zbývajících vína řaděného dle ceny; v případech sporných lze cenu tuto určití způsobem v § 3 zák. stanoveným.

Vzniknou-li ztráty tím, že se víno zkazilo neb že je nelze jako víno lahvové do obchodu uvést, nebo že se lahve nedopatřením nebo náhodou rozbily, a chce-li podnikatel předejiti předepsání dávky za tento schodek, jest povinen ohlásiti každé zamýšlené vyprázdnění lahví předem a každou nepředvídanou ztrátu ihned, jakmile nastala neb mohla býti zpozorována, dozorcímu úřadu (§ 26), by též ztrátu protokolárně zjistil a v zápisech o vydání potvrdil.

Podnikatel svobodného skladiště jest povinen zápisy měsíčně uzavíratí a je nejdéle po uplynutí každého kalendářního pololetí odevzdáti dozorcímu úřadu (§ 26); finanční úřad I. stol. může však naříditi, by zápisy tyto byly odevzdávány ve lhůtách kratších.

§ 17.

V prostorách, určených pro svobodné skladiště, smí býti pouze víno v lahvích na skladě.

Je-li svobodné skladiště pod úřední spolu-závěrou, má podnikatel každé jeho použití ohlásiti nejméně 24 hodin předem dozorcímu úřadu (§ 26); finanční úřad I. stolice může k žádosti podnikatelově lhůtu tuto přiměřeně zkrátiti, pokud to služební poměry připouštějí.

§ 18.

Ze svobodného skladiště smí býti víno vypraveno pravidelně jen v lahvích, opatřených berními známkami.

Bez berních známek smí býti vydáno pouze

víno, které jest určeno k vývozu přes celní hranici neb do jiného svobodného skladiště, a to za následujících podmínek:

1. Podnikatel svobodného skladiště je povinen vésti na úředním tiskopisu dle vzorce č. 3 zvláštní rejstřík o vývozu vína v lahvích. Vzor
č. 3.

Rejstřík tento obsahuje následující údaje: Jméno podnikatele, den a hodinu vývozu, druh, množství a cenu vína dle velikosti a počtu lahví, jméno a bydliště odběratele a místo, kam se víno zasílá, výstupní celní úřad, nebo dozorcí úřad (§ 26) onoho svobodného skladiště, pro které jest víno určeno, a způsob dopravy.

2. Záznamy se vyhotovují ve třech stejnopisech; první stejnopis (juxta) zůstane v rejstříku, druhý stejnopis (průvodní list) doprovází zásilku a je určen při vývozu do ciziny pro výstupní celní úřad a při vývozu do jiného skladiště pro dozorcí úřad tohoto, a třetí stejnopis (ohlášení vývozu) odevzdá se dozorcímu úřadu nebo státnímu, ve svobodném skladišti přítomnému dozorcímu orgánu.

3. Dozorcí úřad neb jeho orgán potvrdí při úředním projednání ve všech třech stejnopisech správnost ohlášených údajů, a zapíše do nich dopravní lhůtu, do které má býti víno k výstupnímu celnímu úřadu nebo k dozorcímu úřadu jiného svobodného skladiště dodáno; první stejnopis (juxta) ponechá dozorcí orgán v rejstříku, druhý (průvodní list) předá podnikateli skladiště, aby jej přiložil k zásilce, a třetí (ohlášení) zůstane dozorcímu úřadu.

4. Průvodní list dlužno předložiti při výstupu přes hranici výstupnímu celnímu úřadu a při vývozu do jiného svobodného skladiště dozorcímu úřadu téhož. Úřady tyto potvrdí na něm, že zásilka dle ohlášení a v dané lhůtě do celní ciziny vystoupila neb do svobodného skladiště byla uložena, po případě vyznačí nastalé odchylky, a vrátí jej pak dozorcímu úřadu, který zásilku vypravil.

5. Tento úřad přezkoumá navrácený průvodní list, doplní list ohlašovací a neshledá-li závady, přiloží průvodní list při nejbližší příležitosti k příslušné juxtě v rejstříku.

Shledá-li dozorcí úřad nějakou závadu neb zjistí-li dotazem u příslušného úřadu, že zásilka vůbec nedošla, zpraví o tom finanční úřad I. stolice, který pak odesílateli předepíše zvláštní dávku z vína, jež nebylo podle učiněného ohlášení do celní ciziny vyvezeno neb do jiného svobodného skladiště dodáno.

6. V případech zřetele hodných může finanční úřad I. stolice prominouti překročení vývozní lhůty.

K § 13 zák.

§ 19.

Železniční úřady, správy plavebních podniků a poštovní úřady jsou povinny vykazo-

vati ve lhůtách 14denních zásilky vína v lahvích, které v obvodu, kde zákon o zvláštní dávce z vína v lahvích platí, buď k dopravě přijaly, nebo příjemci vydaly, dozorcím úřadům (§ 26) příslušným dle místa podání neb vydání zásilky s výslovným označením, že jedná se o víno v lahvích.

Výkaz musí obsahovati jméno a bydliště podatele a příjemce zásilky, den, kdy zásilka byla podána neb vydána, dále hrubou váhu zásilky v kg, a způsob balení (bedny, koše a pod.).

Železniční a poštovní úřady, které leží uvnitř obvodu potravní daně na čáře, jsou při vydávání zásilek příjemcům této povinnosti výkazní sprostředky.

Tyto zvláštní výkazy odpadají, jsou-li žádané údaje obsaženy již ve výkazech podávaných k zákonu o všeobecné dani nápojové (z 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n.), nebo jedná-li se o pouhé vzorky úřední.

K § 14 zák.

§ 20.

Ohlášení musí obsahovati následující údaje:

1. Jméno podnikatele a jeho zástupce a udání místa (obce, ulice a čísla domu), kde se podnik provozuje;

2. zdali se obchod vínem provozuje samostatně neb ve spojení s jiným podnikem, a s jakým, dále jedná-li se o živnost hostinskou;

3. zdali se v podniku víno do lahví stáčí, nebo se podnik zabývá pouze zastupitelstvím a kterým.

§ 21.

Kdo žádané údaje ohlásil již dle zákona o všeobecné dani nápojové neb kdo již v době, kdy zákon o zvláštní dávce z vína v lahvích vejde v platnost, mimo místa uzavřená (s potravní daní na čáře) po živnostensku čepuje nebo prodává víno v lahvích a zapravuje z něho daň dle sazby státním neb obecním orgánům, není vázán činiti ohlášení, které jest podle § 14 zák. a § 20 tohoto nařízení předepsáno.

§ 22.

Výrobci vína šumivého a vůbec vína, které musí delší dobu býti uloženo v lahvích, než jest k prodeji způsobilé, jsou povinni učiniti ohlášení následujícího obsahu:

1. jak se podnikatel a jeho zástupce jmenují, a kde se podnik nalézá (obec, ulice a číslo domu),

2. zdali se podnik provozuje samostatně, neb ve spojení s podnikem jiným, a s jakým, zejména s prodejem vína jiného neb ve spojení s živností hostinskou.

3. popis způsobu výroby s udáním, kdy lze víno považovati za hotové a způsobilé k prodeji;

4. přesné vyznačení místností, ve kterých se víno vyrábí a ukládá, s připojením polohopisného nákresu;

5. udání, zdali podnikatel již zažádal nebo te-

prve zažádati hodlá za povolení svobodného skladště, a které místnosti k tomu určuje.

§ 23.

Ohlášení toto podati jest ve třech stejnopisech dozorcímu úřadu (§ 26), který se na místě o jeho správnosti přesvědčí, případné doplnění provede, a je pak s příslušnou zprávou předloží finančnímu úřadu I. stol.; tento úřad si po prozkoumání jeden stejnopis ponechá a zbylé s příslušným potvrzením vrátí; jeden z těchto stejnopisů zůstane dozorcímu úřadu, druhý se vydá podnikateli.

Toto ohlášení odpadá v případech § 21, avšak finanční úřad I. stol. může naříditi předložení nového ohlášení neb doplnění ohlášení podle dosavadních předpisů podaného.

§ 24.

Za šumivá vína pokládati jest veškerá vína a to bez rozdílu, zdali jde o vína z hroznů neb z jiného ovoce (včetně bobulí) aneb o nápoje vína taková obsahující s lihovým obsahem větším jednoho objemového procenta, ze kterých při otevření láhve za šumění uniká kyselina uhličitá.

Šumivé víno, které bylo vyrobeno láhiovým kvašením, jest částečně čiré, a které se bez kvasinky do obchodu uvádí, pokládati jest za hotové a k prodeji způsobilé, jakmile se láhev, kvasinky zbavená, zazátkuje; šumivé víno, které bylo vyrobeno stejným postupem, které však, aniž by bylo kvasinky zbaveno, do obchodu se uvádí, jakož i šumivé víno, vyrobené za tlaku umělým nasycením kyselinou uhličitou nebo kvašením v jiných nádobách nežli v lahvích, považuje se za hotové a k prodeji způsobilé, jakmile byl nápoj do láhve stočen a láhev zazátkována.

Kdy lze za hotové a k prodeji způsobilé pokládati jiné víno, o kterém výrobce tvrdí, že musí také býti delší dobu uloženo v lahvích, rozhoduje finanční úřad I. stol. na základě znaleckého dobrozdání.

Náklad s tím spojený jest povinen hraditi výrobce.

§ 25.

O výrobě vína šumivého neb vůbec vína, které musí býti delší dobu uloženo v lahvích, je výrobce povinen konati postupně zvláštní zápisy o výrobě a prodeji tohoto vína, do nichž se zanášá:

1. den, kdy víno bylo do lahví stočeno, druh a množství jeho, dle počtu a velikosti lahví,

2. den, kdy byla výroba skončena s udáním druhu a množství vína, dle počtu a velikosti lahví,

3. v jaké výši byla dávka nalepením berních známek zapravena, s udáním počtu a druhů známek,

4. kdy a v jakém množství a druhu víno z podniku bylo vydáno, s udáním odběratele a místa určení.

Jinak platí o těchto zápisech stejná ustanovení, jaká jsou předepsána v § 16 pro zápisy ve svobodných skladištích.

K § 15 zák.

§ 26.

Důchodkový dozor vykonávají finanční úřady dle své působnosti a příslušnosti.

Bezprostředním dozorcím úřadem jest oddělení finanční stráže, jehož příslušnost se řídí dle místa výroby, prodeje nebo převzetí lahvového vína.

K § 18 zák.

§ 27.

Strana, která nemohla si opatřit berní známky k účelu dodatečného zdanění zásob z toho důvodu, že příslušný berní úřad jich neměl na skladě, jest povinna, chce-li se uchrániti následků plynoucích z § 10 zák., učiniti o tom sdělení dozorcímu úřadu (§ 26) s udáním množství, druhu a ceny vína a počtu lahví a místa, kde víno jest uloženo.

Má-li obchodník vínem v malém nutně toho zapotřebí, aby víno dal bez odkladů do prodeje, může žádati, aby dozorcí úřad přiměřený počet lahví vína označil úředním razítkem s udáním dávky, vypadající dle zákona; takto provedené označení nahraňuje berní známky. Dozorcí úřad sepiše o tom přesný zápis a předloží jej finančnímu úřadu I stol., který dotyčné straně předepíše vypadající dávku. Toto zatímní označení platí jen pro dobu jednoho měsíce po označení.

K § 19 zák.

§ 28.

Zbytek dávky, který u vína, opatřeného berními známkami dle zákona ze dne 2. února 1914, č. 40 ř. z. o dani ze šumivého vína, schází do obnosu zvláštní dávky, lze zapraviti tím způsobem, že částka, scházející do 1 K, zapraví se nalepením berních známek dosavadního vydání, bez rozlišování známek za šumivé víno z hroznů neb ovoce, a ostatní částka berními známkami nového vydání.

Těm, kdož mají zásobu dosavadních známek dle shora uvedeného zákona, vymění se tyto za známky nové během jednoho měsíce po tom, kdy zákon nabyl účinnosti, u onoho úřadu, u kterého staré známky byly zakoupeny.

§ 29.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920 a provedením jeho se pověřuje ministr financí.

Švehla

v zast. min. předs. T u s a r a v. r.

Sonntág v. r.

Prášek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Dr. Heldler v. r.

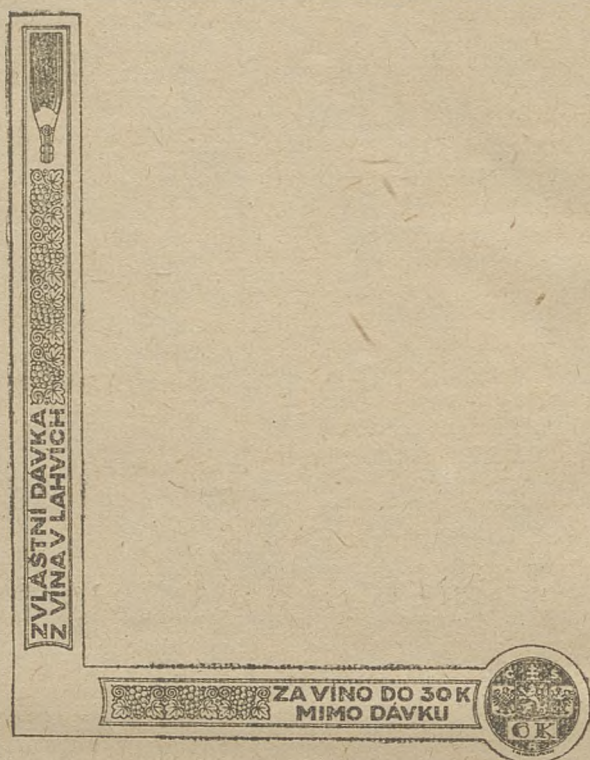
Klofáč v. r.

Haml v. r.

Staněk v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Příloha 1.

Berní známka $\frac{2}{3}$ skutečné velikosti.

Způsob, jakým se láhve berními známkami opatřují.
(Pohled z přední a zadní strany.)

Vzorec č. 2.

Země:

Finanční okres:

Oddělení finanční stráže:

Odběrní kniha č.

berních známek pro zvláštní dávku z vína v lahvích.

Jméno majitelovo:

Druh živnosti:

Sídlo podniku:

Tato odběrní kniha byla vydána dne 19.....

úřadem:

Cena prodejní:

Vzorec č. 3.

Strana 1.

1. stejnopis (juxta) zůstane v rejstříku.

Rejstřík**k § 8 zák., § 18 vyk. nař. o zvláštní dávce z vína v lahvích.**Jméno podnikatele a sídlo svobod-
ného skladiště vína v lahvíchVypravil ze svého svobodného skladiště
víno v lahvích (druh, množství a
cena vína dle počtu a velikosti lahví)

Kdy (den a hodina vývozu)

Pro koho (označení odběratele v cizině
nebo podnikatele jiného svobod-
ného skladiště a místa určení)Výstupní celní úřad, neb dozorcí úřad
onoho svobodného skladištěZpůsob dopravy (drahou, lodí,
po nápravě, poslem a j.)

Podpis (toho, kdo nápoje vydal):

Strana 2.

Správnost % ohlášených údajů se stvrzuje.

Dopravní lhůta stanoví se až včetně do 19

..... dne 19

L. s.

Dozorčí úřad:

Podpis:

2. stejnopis (přívodní list).

Jako stejnopis 1.

Strana 4.

Správnost % ohlášených údajů se stvrzuje.

Dopravní lhůta stanoví se až včetně do.....19.....
....., dne.....19.....

Dozorčí úřad:

L. s.

Podpis:

Stvrzení výstupního celního úřadu neb dozorčího úřadu svobodného skladiště, pro které zásilka byla určena, o tom, zda zásilka dle ohlášení došla neb s jakými odchylkami a kdy.

Výstupní neb dozorčí úřad:.....

L. s.

Datum a podpis:.....

Stvrzení dozorčího úřadu onoho skladiště, z kterého zásilka byla vypravěna.

Došlo dne.....19.....

Opatření, které bylo učiněno:.....

Dozorčí úřad:.....

L. s.

Datum a podpis:.....

Strana 5.

3. stejnopis (list ohlašovací pro dozorčí úřad).

Jako stejnopis 1.

Strana 6.

Jako stejnopis 2.